

Hertil og ikke videre! men han ventede sig alligevel — og det kan jeg tænke mig, han maa vente sig, naar han gør Regning paa en aarlig Udgift af 450 Mill. Kr. —, at Kravene vil blive store. Og det tror jeg, der ligger en stor Fare i. Nu organiserer Alverden sig; vi kommer alle sammen ind i en eller anden Organisation, og Organisationerne bliver efterhaanden vante til at kræve hver for sig det mest mulige. Vi skulde dog ikke gerne komme til, at Rigsdagen og Regeringen kun bliver en Slags Forretningsførere for Organisationerne og har at honorere de Fordringer, der stilles. Den højtærede Finansminister mente, at de besiddende maatte være beredte paa at gøre, hvad der i den Henseende er fornødent; men bliver disse Krav meget store og meget vidtgaaende, uden at Ministeren er i Stand til at modsætte sig dem, og skal de fyldestgøres, saa tror jeg, vi kommer til det, som altid har været betragtet som en daarlig Finanspolitik, at slagte Hønen for at faa Guldæggenes.

Piper: Vi har i Dag modtaget dette Forslag til Tillægsbevillingslov, efter at det har været behandlet i 5 Maaneder i Folketinget. Der har været stillet en Mængde, for ikke at sige et Utal, af Ændringsforslag ved hver Behandling i det andet høje Ting, og Lovforslaget er undergaaet en ganske betydelig Forandring, ikke mindst i finansiell Henseende, inden det forlod Folketinget. Forslaget kommer saa sent her til dette høje Ting, at der bogstavelig ikke bliver Tid til at behandle det, og det finder Ministeriet vel ogsaa ganske overflødigt — den højtærede Finansminister har da heller ikke fundet Anledning til i dette Ting at forelægge Forslaget og give Medlemmerne en Oversigt over den finansielle Situation. Det er jo ikke noget ukendt, at Forslag kommer til Rigsdagen og navnlig til Landstinget i den ellefte Time, saaledes at der ikke levnes Tid til at se paa dem og behandle dem, og det kan være meget behageligt for Ministeriets Medlemmer — saa slipper man for Kritikken.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, viser den finansielle Situation for det foregaaende Aar, naar man lægger henholdsvis Indtægter og Udgifter paa Finanslov og Tillægsbevillingslov sammen, et ret betydeligt Underskud, og det er ikke underligt, at der i det andet høje Ting blev

udtalt baade af Venstres Ordfører og af den højtærede Minister, at man saa mørkt paa Fremtiden. Jeg tror ogsaa, at den største Del af Befolkningen føler sig ganske utryg. Man ved ikke, hvad der kan præsteres i Løbet af de næste faa Maaneder finansielt, for man har jo set, at den højtærede Finansminister slet ikke selv har Rede paa de Indtægter og Udgifter, han havde at raade over.

Da Forslaget kommer saa sent til dette høje Ting, er det fuldstændig ugørligt at sætte sig ind i det og foretage nogen Undersøgelse deraf. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at der kunde være al Anledning til at foretage Undersøgelser angaaende mange af de Bevillinger, der her er opførte, og derefter fremsætte Kritik over disse. Dette kan ikke lade sig gøre af Hensyn til det sene Tidspunkt, paa hvilket Tillægsbevillingsloven kommer her. Lovforslaget blev fremsat meget sent i det andet høje Ting, og de højtærede Ministre har ikke gjort det bedre ved — for Resten ganske i Lighed med, hvad der efterhaanden er blevet Sædvane paa Finansloven — at fremsætte Ændringsforslag paa Ændringsforslag omtrent lige indtil den Dag, da Forslaget skulde forlade Folketinget. Der er imidlertid mange, der med stor Længsel ser hen til, at Behandlingen af denne Tillægsbevillingslov kan blive færdig, og fra vort Partis Side ønsker vi ikke at lægge Hindringer i Vejen for, at disse Folk kan faa de Udbetalinger, som bevilges ved denne Lov. Derfor vil vi undlade at gøre Brug af den Protest, vi kunde fremsætte mod hurtig Fremme af dette Lovforslag ved at forlange Forretningsordenens Tidsfrist overholdt, og ligeledes vil vi undlade at kræve Sagen henvist til et Udvalg, idet vi er ganske overbeviste om ligesom den forrige ærede Taler, at Resultatet af denne Udvalgsbehandling kun vilde medføre en Kritik af en Mængde af de Bevillinger, der foreslaas, men den vilde ikke medføre, at Forslaget forlod dette Ting i nogen anden Form end den, hvori det er vedtaget af Folketinget.

Under disse Omstændigheder ønsker mit Parti at tilkendegive sin Utilfredshed med og Misbilligelse af den Maade, hvorpaa denne Sag er fremmet i Rigsdagen, ved, at vi undlader at stemme for Forslaget, naar det kommer til tredje Behandling. Vi vil altsaa ikke lægge nogen som helst Hindring i Vejen hverken for Forslagets Fremme eller for dets hurtige Fremme, men vi vil konstatere, at vi